

РЕШЕНИЕ

№ 7891

гр. София, 29.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав,
в публично заседание на 29.09.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **4656** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба вх.№ 94-20-6063/4/01.04.21г на Р. К. Е. от [населено място] против Писмо-отказ с изх.№ 94-20-6063-/3/19.03.21г на Кмета на общ.Б. по негово заявление с вх.№ 94-20-6063-/2/08.02.21г и вх.№ 94-20-6063/23.12.20г.

В жалбата се твърди, че отказът е такъв за предоставяне на адм.услуга, същият е материално и процесуално незаконосъобразен, като не съдържа зад.реквизити,но е постановен по редовно заявление. Моли се за отмяна на отказа и задължаване на ответника да предостави на жалбоподателя заявените от него документи.В съд.заседание жалбоподателят лично и с проц.представител адв. С. поддържа жалбата и претендира разноски, прави възражение за прекомерност на адв.хonorар, платен от ответника.

Ответникът Кмет на общ.Б. се представлява от адв. М.К., която оспорва жалбата като недопустима и в условията на евентуалност-като неоснователна, претендира разноски и прави възражение за прекомерност на адв.хonorар, платен от жалбоподателя. В писмени бележки и в съд.заседание адв. К. твърди, че жалбата е недопустима, тъй като в нея не се конкретизира отказ за каква адм.услуга се обжалва. От друга страна заявленията на жалбоподателя са били за издаване на скица на съседен чужд имот, поради което са били недопустими/той няма правен интерес/.Освен това ответникът не издава скици при наличие на одобрена КККР, поради което не е бил надлежен адресат на заявленията /които пък не са били такива за адм.услуга/.

Съдът намира жалбата за допустима за разглеждане, като депозирана в срока и

съобразно изискванията на АПК, от лице с активна проц.легитимация/адресат на отказа,постановен по негово заявление/, пред надлежния местно и родово компетентен съд/предвид пост.адрес на жалбоподателя/, срещу инд.адм.акт по см. на чл. 21 от АПК/по-надолу Съдът ще поясни тази своя констатация/, поради което следва да се разгледа по същество.

Съдът, въз основа на относимите за настоящото производство доказателства, установи от фактическа страна следното:

Начало на адм.производство е сложено със заявление на Р.Е. до Кмета на общ.Б. с вх. № 94-20-6063/23.12.20г. С него се иска предоставяне на информация “във връзка със Закона за информацията” - въз основа на каква скица е издадена Виза за проектиране в съседен чужд ПИ № 21498.351.458 по КККР на [населено място],общ.Б.. З. Е. получава отговор с изх.№ 94-20-6063-/1/29.01.11г от Кмета на гр.Д., видно от който: въпросната Виза е за “Надстройка над съществуваща МЖ” и е издадена върху комбинирана скица /от КККР и ПУП на [населено място]/- с изх.№ 44/09.04.08г, като за строежа има издадено Удостоверение за въвеждане в експлоатация №22/09.08.18г.

Във връзка с този отговор по първото му заявление, Р.Е. депозира до Кмета на общ.Б. второто заявление - с вх.№ 94-20-6063-/2/08.02.21г. С него се иска предоставяне на ксерокопия от Визата за проектиране, от комб.скица с изх.№ 44/09.04.08г и от Заповедта на общ.Б., въз основа на която е извършен строежа.

Ответникът Кмет на общ.Б. постановява по второто заявление обж. Писмо-отказ с изх.№ 94-20-6063-/3/19.03.21г. В него ответникът сочи, че заявените документи представляват инд.адм.актове по см. на ЗУТ, като заявителят не е сред заинтересованите страни по чл.149 ал.2 и чл.131 от ЗУТ и поради това те не са му били връчени, но може да ги потърси по съответния законов ред.

Първоначално по жалбата е образувано д.№ 348/21г на Адм.съд-Б., по което ответникът е представил заверени преписи от : 1/ комб.скица изх.№ 44/09.04.08г, издадена от общ.Д., отразяваща КККР на [населено място] по Заповед № РД-18-92/07г на ИД на АГКК и РП на [населено място] по Заповед № 245/90г, върху която е обективизиран инд.адм.акт по см. на чл. 214 от ЗУТ- Виза за проектиране по чл.140 от ЗУТ за “Надстройка на съществуваща МЖ” в УПИ III , кв.58 по плана на [населено място] /пл.№ 648, ПИ № 21498.351.458 по КККР/, издадена от Гл.Архитект на общ.Б. /Л.С./ на 09.04.08г; 2/ Разрешение за строеж № 21/31.03.11г за строеж “Надстройка на съществуваща МЖ” в УПИ III , кв.58 по плана на [населено място] /пл.№ 648, ПИ № 21498.351.458 по КККР/, издадено от Гл.Архитект на общ.Б. /Л.С./ и влязло в сила/според отметката на издателя/- на 18.04.11г; 3/Заповед № 01-01-17-26/01.09.17г на Гл.Архитект на общ.Б./Н.Н./- за промени по време на строителството на строеж “Надстройка на съществуваща МЖ”, влязла в сила/според отметката на издателя/- на 29.09.17г; 4/ Удостоверение за въвеждане в експлоатация №22/09.08.18г, издадено от Гл.Архитект на общ.Б./Н.Н./ относно строеж “Надстройка на съществуваща МЖ”.

Видно от доказателствата по делото, Р.Е. е сезирал многократно различни институции по повод незаконно строителство в съседния му имот, търсил е комб.скица № 44/08г от Началника на СГКК-Б./логично не я е получил, доколкото е издадена от Гл.Архитект на общ.Б./, като във връзка със спор за граници /между Р.Е. и съседа му Н.Е./, пред РС-Благоевград е висящо д.№ 1470/19г. Именно във връзка с това дело Р.Е. иска да се сдобие с копие от Визата за проектиране в съседния имот/за да се види дали с нея е изменен действащия ПУП, респ. дали е изменена спрямо РП90г рег.граница между неговия и съседния УПИ/.

Съдът намира от правна страна следното:

И двете страни по спора не дават вярна правна квалификация както на заявленията, така и на обж. Писмо-отказ. Със заявленията на Р.Е. не се иска извършване на адм.услуга/издаване на скица- от РП,от КККР или комбинирана/, нито се иска да му се връчат /в качеството му на заинтересована страна по см. на чл. 149 ал.2 и/или чл. 131 ал.2 от ЗУТ/- издадени инд.адм.актове по ЗУТ относно чужд имот, а се иска от Кмета на общ.Б. предоставяне на обществена информация /изрично Р.Е. го е посочил в първото си заявление/, която общ. информация да му се предостави под формата на копия/преписи/ от издадени от общ.Б. инд.адм. актове /по см. на ЗУТ-Виза за проектиране, Разрешение за строеж, Удостоверение за въвеждане на строеж в експлоатация/.Доколкото всички тези актове/представени са по делото от ответника/ са издадени от Гл.Архитект на общ.Б., то задължен субект по см. на чл.3 от ЗДОИ е именно Кметът на общ.Б..Следва да се има предвид, че доколкото Визата е обективирана върху комб. скица, то предоставяйки Визата- ответникът би предоставил и комб.скица.

Следователно, обж.Писмо-отказ по естеството си е такова по чл.40 от ЗДОИ, тъй като с него всъщност се отказва предоставяне на заявената общ.информация- под формата на копия на хартиен носител на инд.адм.актове/а те - посочени като номер,дата и издател, подлежат на публикуване на страницата на общ.Б. съгл. чл. 15 ал.1 т.2 вр. чл. 15а ал.1 и ал.4 от ЗДОИ/. Писмото-отказ е издадено от компетентен орган/Кметът на общ.Б./-зад.субект по чл.3 от ЗДОИ, в кръга на правомощията му по ЗДОИ. Тъй като обаче ответникът не е дал правилна правна квалификация на заявленията/счита, че от него се иска издаване на скица от КККР или връчване на издадени актове по реда на чл. 149 ал.2 и чл.131 ал.2 от ЗУТ/, то и обж. Писмо-отказ е издадено на напълно неотнормирани фактически и правни основания/чл.149 ал.2 и чл.131 от ЗУТ/. Дори в Писмото-отказ е посочено изрично, че копията заявителят може да потърси по съответния законов ред, като ответникът изобщо не е разбрал, че именно това е сторил заявителят с двете си заявления до него/те са редовни заявления по см. на чл.25 и чл.26 от ЗДОИ/.Писмото-отказ не съдържа и зад.реквизити по общия чл.59 от АПК, респ. по спец.чл. 38 от ЗДОИ/, като противоречи и на целта на закона/ЗДОИ/.

Писмото-отказ като материално незаконосъобразно/издадено на неотнормирано правно основание по ЗУТ/, постановено в нарушение на формата /липсват зад.реквизити/ и в противоречие с целта на закона/ЗДОИ/, следва да бъде отменено. Доколкото ответникът е представил по делото заявената от Р.Е. информация /преписи от посочените в заявленията инд.адм.актове/ и същата е предоставена от Съда на заявителя на 10.12.21г/по негова изрична молба от 02.12.21г/, т.е. след края на устните състезания, то от една страна- не е необходимо преписката да се връща на ответника за ново произнасяне по заявленията по ЗДОИ/доколкото информацията вече е предоставена на заявителя от Съда/, а от друга страна- до 10.12.21г у заявителят е съществувал правен интерес от водене на това дело и респ. жалбата му не е била недопустима до края на устните състезания на 29.09.21г/до този момент ответникът така и не е оттеглил отказа си по заявленията -по реда на чл.156 от АПК,като депозирането на актовете по делото пред Адм.съд-Б.-не се тълкува от настоящия Съд като оттегляне на акта на ответника/.

За пълнота на изложението, Съдът за яснота на страните ще направи и следните разяснения: 1/ Доколкото заявителят се нуждае от заявените документи -за целите на

съд.производство по спор за граници, е можел да се снабди със съдебно удостоверение от РС-Благоевград и по силата на същото да се сдобие със заявените документи , или да направи искане -РС да ги изиска служебно от ответника, или да поиска СТЕ - която да изясни неясните въпроси около издаването и съдържанието на Визата; 2/ Доколкото Разрешение за строеж № 21/31.03.11г, Заповед № 01-01-17-26/01.09.17г за промени по време на строителството и Удостоверение за въвеждане в експлоатация №22/09.08.18г касаят строеж, то тези инд.адм.актове по ЗУТ се връчват на заинтересовани лица по см. на чл. 149 ал.2 от ЗУТ/ заявителят не е сред тях, освен ако не е собственик или носител на вещно право в имота, в който е строежа/; 3/ Визата за проектиране по чл.140 от ЗУТ се връчва на заинтересовани лица по чл. 131 ал.2 от ЗУТ, като е възможно заявителят да е сред тях- ако след проверка на всички хипотези по тази алинея се установи, че Р.Е. е лице по чл. 131 ал.2 от ЗУТ и при положение, че Визата не му е връчвана и до момента, то за него съществува правната възможност да обжалва тепърва Визата-като незаконосъобразна и/или като нищожна/издадена върху сгрешена комб.скица/.

При този изход на спора/основателна жалба/, то искането на жалбоподателя за разноси е основателно по см. на чл. 143 ал.1 от АПК. Претендират се от жалбоподателя 10лв дър.такса и 700лв договорен и внесен адв.хонорар. Съгл. чл. 8 ал.3 от Наредба № 1/04г, мин.размер на адв.хонорар следва да е 500лв. Съдът намира за основателно възражението на ответника по чл. 78 ал.5 от ГПК-за прекомерност на претендирания хонорар от 700лв/предвид ниската фактическа и правна сложност на спора/, като на жалбоподателя ще се присъди мин.хонорар от 500лв.

Водим от горното и на осн. чл. 40 ал.2 и ал.3 вр. чл. 172 ал.2 и чл.173 ал.1 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Писмо-отказ с изх.№ 94-20-6063-/3/19.03.21г на Кмета на общ.Б., по жалба вх.№ 94-20-6063/4/01.04.21г на Р. К. Е. от [населено място].

ОСЪЖДА [община] да заплати на Р. К. Е. от [населено място] сумата от 510 лв/петстотин и десет лева/, представляващи разноси по делото в уважената им част.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване, съгл. чл. 40 ал.3 от ЗДОИ.

Съдия: